

'Desnoods eet je uit de vuilnisbak!'

door Heman Veenhof

Na zeven levens en vijf huwelijken was het dan toch op. Oscar Benton leefde de blues, maar werd hulpbehoevend. Wat blijft, is zijn gouden strot en timing.

Dinsdag was al de documentaire Oscar Benton – I'm Back te zien. De 2Doc is gemaakt door Roel en Mees van Dalen. Die dag verscheen ook zijn biografie.

Journalist Peter de Bruyn brengt postuum meer lijn in het leven van de blueszanger, showman, uitbater van disco's en bordelen en onverbeterlijke dronkelap dan hijzelf ooit gekund zou hebben.

De Bruyn schrijft mild en laat mensen die veel te stellen hadden met het enfant terrible gebleven stemwonder kritische noten uiten. Het beeld dat verrijst, is van een charmerend verhalenverteller, die tussen waarheid en Dichtung het sappig Bentoniaans sprak, maar ook een eendimensionale, in wezen armoedige geest, die laveerde tussen miskend zijn en de zucht naar beroemdheid op zich, een wonderlijk ondiepe motivatie.

Eigenlijk heette hij Ferdinand van Eis, afstammeling van militaire adel, zei hij. Zijn moeder werd honderd en stierf maar net voor hem. Als scholier raakte hij al verslingerd aan de muziek, won met zijn Oscar Benton Blues Band in 1968 het gerenommeerde Loosdrecht Jazz Concours en scoorde in 1981 een wereldhit met de 'Bensonhurst Blues'. Dat was de naam van een wijk in New York, maar vooral ook de tune van een Franse film met Alain Delon. Het nummer bracht hem roem in Oost-Europa, waar zijn muziek bij de communistische regimes als subversief gold en hij na de val van de Muur triomfen vierde.

De rest was vooral veel rampspoed. In wezen was hij naast zanger vooral een vlot grappen makende barman die alles aannam, zelfs koorzang voor B-

artiesten of management van privéclubs. Opgeven? Nooit. 'Een artiest eet desnoods uit de vuilnisbak!', hield hij zijn partner, zangeres Monica Verschoor voor.

Oscar Benton stierf op 8 november 2020, toch nog verrassend vlug. Op 14 oktober 2019 sprak de zanger nog uitgebreid met het Nederlands Dagblad, met zijn finale vrouw Cathy en Johnny Laporte, met broer Guus en Han van Dam, muzikanten in bluesbands als Barrelhouse en trouw in het verzorgen van de zanger. Die leek na een val in 2006 ten dode opgeschreven, maar stond na tien jaar op, deed zalen galmen en maakte nog twee uitstekende platen. Daarna velde de cumulatie van ziekten en drank hem alsnog.

Bron: *Nederlands Dagblad* (bijlage *Gulliver*, pag. 21), vrijdag 26 februari 2021